

CARTA A LA MEVA SAVIESA INTERIOR

Fa anys que tu m'acompanyes. Des dels inicis, la teva empenta és el motor dels meus projectes.

Projectes, uns tan senzills com continuar vivint malgrat les tempestes sobrevingudes, o d'altres tan fermes com la carrera professional que un dia vas decidir d'emprendre arrossegada per la mirada, la tendresa i la necessitat d'una nena desemparada.

D'aquesta manera, ens retrobem avui aquí, assegudes davant el mirall de les conquestes, decidides a obrir noves portes com sovint ho hem fet, i alhora cercant imatges i discursos que ens reafirmin en la nostra estimada direcció cap a incursions en camps no trepitjats fins ara.

És el plaer de dues velles amigues que no han deixat mai la seva coexistència com a mercenàries de deserts inhòspits, a la cerca, a la trobada un cop i un altre, d'oasis verges on conrear noves espècies i on collir fruits poc assaborits.

En aquest punt, la llum d'una tardor ens acompanya i la seva força dóna més claredat a tants anys d'esforços i amb el reconeixement privat i públic. Ambdues sabem que el camí, lluny d'arribar al punt de descans, al seu declivi, és avui més viu, més intens, com si es tractés de llum de matinada, els seus matisos t'enorgulleixen i són el motiu de continuïtat d'aquesta tasca.

Quan sembla que el món descansa, les nostres mans abracen projectes de indefinida durada. Ampliant camins, obrint finestres a d'altres rutes mai oblidades.

A la conquesta un cop més de cims i sostres que no ens fatiguen, si no que ens guien a una felicitat de vides somiades.

No soc només jo, si no tothom que s'ha deixat guiar per aquesta estela d'amor cap a una tasca solidària. És en aquests moments, de feblesa, d'hores baixes, en què més et necessito i que més m'acompanyes, per tornar-me a oferir llum i claredat en la foscor d'uns temps imprecisos, envoltats per núvols que distorsionen allò que sempre ens ha unit com a parella d'aquest singular ball, el de la vida, el dels projectes, el del donar i rebre.

Sense aquesta força, arrelada ja en mi, no podria seguir entomant les noves ganances d'ensenyar i aprendre. Necessito de tu, com tu necessites de les meves experiències, per complementar-nos en el joc i avançar com sempre en idees, somnis i vivències.

Sentim des de dins aquesta tasca educadora, aquesta tasca emprenedora, que ens aporta la motivació per no aturar-nos ni una sola hora, per no defallir i ser model per a qualsevol altra dona.

Ens aquí, en moments de reflexió, en moments de comprensió i discussió per afrontar tot aquell repte que ens permeti gaudir i compartir tots els nostres fruits emmagatzemats com a tresors que no es poden ocultar, sinó transmetre.

Donem la benvinguda a tots aquests nous projectes.

Gràcies per ser la meva companya,

gràcies per mostrar-me qui guanya.